

J. Pedersen: Jeg havde ikke Lejlighed til at være til Stede ved denne Sags anden Behandling. Jeg har derfor, da jeg ønskede at gøre nogle Bemærkninger til enkelte af disse Spørgsmaal, særlig Skattespørgsmaalet, været med til at stille nogle Ændringsforslag. Hvad det første af disse angaar, Forslaget Nr. 5, er der jo allerede fremhævet af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), at den Form, som den paagældende Bestemmelse har i Lovforslaget, som det nu foreligger, synes at være meget uheldig, idet det, som der ogsaa fra anden Side er gjort opmærksom paa, meget vel kan hænde, at en Mand, der ejer en Motorvogn, bor paa Grænsen mellem 2 Amter, og, som Lovforslaget er affattet, er altsaa det ene af disse Amter, det, hvori han ikke bor, afskaaret fra at give ham Lov til at køre paa Biveje i det paagældende Amt. Nu har man fra anden Side søgt at raade Bod paa dette ved at foreslaa, at der skulde kunne gives Tilladelse ogsaa til en Mand, der bor udenfor Amtet, naar han har en væsentlig Del af sin Virksomhed i det paahældende Amt — det, hvor han ikke bor —, idet det maaske er hans Naboamt. Men det er, forekommer det mig, en uheldig Affattelse, thi hvad er „en væsentlig Del“ af Mandens Virksomhed? Da man her særlig taler om Luksuskøretøjer, er det jo ikke Arbejdsvirksomhed, det drejer sig om. Jeg tænker mig, at en Mand bor ude i Nærheden af Aarslev paa Fyn i Odense Amt og har sin Familie boende nede ved Ringe eller der omkring, et Stykke fra Landevejen; saa vil han ikke være i Stand til at køre derned, og Svendborg Amtsraad vil ikke kunne give ham Lov til at køre paa Bivejene dernede, for det kan maaske slet ikke siges, at han har nogen væsentlig Virksomhed nede i Amtet. Jeg synes, at den simpleste Maade at klare det paa vilde være ganske simpelt at overlade til Amtsraadet at give de personlige Indrømmelser, det finder Anledning til at give paa dette Punkt. Det er maaske ikke sandsynligt, at Amtsraadene Bevillingsmyndighed paa dette Omraade længe vil faa nogen synderlig Betydning, jeg antager, at Amtsraadene indtil videre ville være ret tilbageholdende med at give disse Tilladelser; men de maa ikke være afskaarne fra at kunne give dem paa en rimelig og fornuftig Maade, for saa vidt de maatte have Lyst dertil, og enten en Mand bor det ene eller det andet Sted. Naar de kende Manden og skønne, at han kan have Ærinde i det paagældende Amt, saa forekommer det

mig, at det er rigtigst, at de faa Adgang til at kunne give ham Tilladelse til at køre der, og dette opnaas ved at vedtage det første af de Ændringsforslag, vi have stillet til § 21.

Med Hensyn til Skatten har jeg oprindelig stillet mig noget tvivlende overfor den Motivering, at det særlig skulde være Slidet paa Vejen, der skulde begrunde Skatten. For mange vil det vist falde der underligt at høre, at Gummi slider mere paa Vejene end Jern. Det kan jo være, der kan være noget i det, naar der køres meget hurtigt og med meget tunge Vogne. Men at det ikke er et rent Erstatnings-spørgsmaal, der her er Tale om, fremgaar jo tydeligt nok deraf, at Forslaget gaar ud paa, at Staten skal have Halvdelen af Skatten. Det er en Luksusskat, man indfører her i dette enkelte Tilfælde, og det forekommer mig, at det er en ikke tiltalende Vej at komme ind paa. Jeg ved ikke, hvor vi kommer hen næste Gang, naar vi skulle ud og søge efter Luksusartikler, som kunne beskattes. Man kan vist komme meget vidt der og komme i adskillige Vanskeligheder. Jeg tænker, at noget af det næste, man kommer til, vil blive Klavererne. Det er jo strengt taget ogsaa Luksusgenstande, strengt nødvendige er de i alt Fald ikke. Hvis man altsaa vil lægge en Skat paa Klaverer, tænker jeg, at Halvdelen af den vil gaa i Statskassen, og den anden Halvdel kunde man maaske give som Erstatning til de Beboere, som bo i samme Ejendom, hvor Klavererne findes, men som ikke selv have noget Klaver. Og der er ogsaa andre Ting, man kan komme til, naar man skal gaa ud paa blot at finde Penge, hvor der er Penge at faa, og tage Skat af Luksusgenstande. Hvad siger man egentlig om det elektriske Lys, som jo er et stort Fremskridt i vor Tid? I mange Forhold er det ogsaa Luksus og en ret kostbar Luksus. I vor Tid anlægges der elektriske Lysværker rundt omkring i Landsbyerne, og man skaffer sig derved den Behagelighed at faa elektrisk Lys. Og en anden Behagelighed derved er den, at man faar Trækraft til sine Maskiner; det sidste er aabenbar Luksus for Bøndernes Vedkommende, det er jeg ikke i Tvivl om. Det er meget behageligt at have en saadan Motor at kunne sætte hen til sin Maskine, som saa straks kører; men Mandens Heste staa hele Vinteren og have ingenting at bestille, og han er nødt til at røre dem ekstra paa Landevejene, for at de kunne holde Helbredet. Han kunde udmærket godt undvære denne